

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně **M. S.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2017 č. j. MV-128836-10/SO-2013, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2018, č. j. 11 A 49/2017 - 42, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyni **se v r a c í** přeplatek na soudním poplatku za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného v celkové výši **6.000 Kč**. Soudní poplatek bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 2. 2. 2018 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) společně s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Stěžovatelka kasační stížnost i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uplatnila blanketně. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 2. 2. 2018, č. j. 3 Azs 24/2018 – 4 vyzval k doplnění důvodů, pro které by odkladný účinek měl být kasační stížnosti přidán. Ke dni tohoto rozhodnutí však stěžovatelka tento návrh nedoplnila.

[3] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř.“) může soud přiznat žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[4] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelce oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[5] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud shledal, že především sama stěžovatelka doposud nepředestřela taková konkrétní tvrzení a důkazy, ze kterých by byla zřejmá jí hrozící újma. Žádné takové skutečnosti Nejvyššímu správnímu soudu nevyplývaly ani *ex officio* z povahy projednávané věci, tj. ze samotné skutečnosti, že žalovaný pro opožděnost zamítl odvolání proti usnesení o zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu pro neodstranění vad této žádosti podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb.

[6] Stěžovatelka tedy neunesla břemeno tvrzení a důkazní. Nejvyšší správní soud se proto již nezabýval poměřováním tvrzené újmy stěžovatelky k možným újmám jiných osob ani otázkou dotčení důležitého veřejného zájmu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Z důvodů výše vyložených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[8] Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobkyně soudní poplatky za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplatila dvakrát ve dnech 21. 2. a 22. 2. 2018. Na uvedených soudních poplatcích jí tedy vznikl přeplatek v celkové výši 6.000 Kč. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích rozhodl o vrácení tohoto přeplatku v přiměřené lhůtě a to k rukám jejího zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. února 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu